

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/21/2013
Identifikačné číslo spisu:	9006010405
Dátum vydania rozhodnutia:	13.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9006010405.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: Mgr. G. L., Y. č. X, Z., proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, Bratislava, za účasti: Mestské lesy Bratislava, Cesta mládeže č. 4, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6007/2006-710 zo dňa 6. novembra 2006, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 171/2007-139 zo dňa 7. decembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobkyne o d m i e t a .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Žalobou zo dňa 15. decembra 2006, doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 20. júna 2007, sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6007/2006-710 zo dňa 6. novembra 2006. Týmto rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne voči rozhodnutiu Krajského lesného úradu v Bratislave č. 26/3/2006-39/2/2005, ktorým bola jej nehnuteľnosť parc. č. 5580/3 v k.ú. Z. - O. o výmere 693m² zaradená do lesného územného celku Mestské lesy Bratislava.

Krajský súd konanie o žalobe zastavil z dôvodu podľa 250d ods. 3 O.s.p. v spojení s § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva žalobcovi z ustanovenia § 249 ods. 2 zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí žaloby (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.) označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a aký konečný návrh robí. Podľa ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pritom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona. Absencia tvrdenia žalobcu, že vydaním napadnutého rozhodnutia bol porušený konkrétny zákon, je

vadou žaloby, ktorá bráni vecnému vybaveniu.

Z argumentácie uznesenia krajského súdu ďalej vyplynulo, že len preukázanie plnenia povinností riadneho hospodárenia vlastníka lesa podľa ustanovení zákona č. 100/1977 Zb. o hospodárení s lesmi a štátnej správe lesného hospodárstva v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1977 Zb."), mohlo mať za následok určiť pozemok žalobkyne ako samostatnú jednotku priestorového rozdelenia lesa a nezahrňovať ho do iných užívateľských celkov.

Žalobkyňa však okrem obáv z obmedzenia svojich vlastníckych práv zaradením jej pozemku do vytvorených lesných celkov neuviedla žiaden relevantný zákonný dôvod, pre ktorý nesúhlasí s napadnutým rozhodnutím a ktoré jej konkrétne oprávnenie bolo porušené (§ 247 ods. 1 O.s.p.). Napadnutým rozhodnutím neboli žalobkyni uložené, zmenené ani zrušené žiadne práva alebo povinnosti.

Krajský súd uviedol, že vydaním rozhodnutia č. 26/3/2006 zo dňa 4. augusta 2006 Krajský lesný úrad v Bratislave splnil svoju povinnosť uloženú zákonom - vytvoriť predpoklady na riadne hospodárenie a ochranu lesného fondu podľa vypracovaného lesného hospodárskeho plánu. Priestorové rozdelenie lesa a jeho priradenie do určitého celku je preto v konečnom dôsledku len predbežným rozhodnutím k tomu, aby mohol byť na danú oblasť vypracovaný lesný hospodársky plán.

Preto krajský súd z dôvodu, že žalobkyňa v správnom ani v súdnom konaní nepredložila dôkazy o odbornom hospodárení na jej pozemku iným subjektom ako príslušnou štátnou inštitúciou ako i z dôvodu, že priestorovým rozdelením lesa a zaradením pozemku vo vlastníctve žalobkyne na evidenčné účely nedošlo k žiadnemu priamemu ohrozeniu ani obmedzeniu jej vlastníckeho či iného práva, konštatoval, že neboli splnené podmienky na konanie podľa piatej časti, druhej hlavy O.s.p. a preto konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalobkyne

Žalobkyňa uznesenie krajského súdu napadla včas podaným rozsiahlym odvolaním, v ktorom zdôraznila, že napáda dôvody uznesenia. V odvolaní opisovala priebeh konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní a krajskému súdu vytkla, že v odôvodnení uznesenia nespomenul „podvodnú krádež jej pozemku". Žiadala nariadiť zmenu dôvodov uznesenia krajského súdu tak, aby dôvody uznesenia „zodpovedali materiálnej pravde a aby toto rozhodnutie o zastavení konania obsahovalo pravé dôvody, pre ktoré sa toto súdne konanie malo, či mohlo zastaviť" a tým bola podľa jej názoru podvodná krádež lesnej parcely č. 5580/3, k.ú. Z. - O.. V opačnom prípade by podľa žalobkyne v napadnutom uznesení krajského súdu „jeho forma odporovala obsahu odôvodnenia a tento obsah by bol v naprostom rozpore s formou súdneho uznesenia". Tvrdila, že predsedníčka senátu krajského súdu mala nadriadenému súdu riadne vysvetliť ako a prečo došlo k tomu, že v uznesení o zastavení konania vedome zatajila skutočnosť podvodnej krádeže všetkých mojich bratislavských pozemkov.

III.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd") ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o uznesenie, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spojení s § 250s O.s.p. podanie odvolania prípustné, po neverejnej porade senátu jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne bolo podané len proti dôvodom uznesenia a preto v

zmysle § 202 ods. 4 O.s.p. nebolo prípustné.

V predmetnej právnej veci žalobkyňa nespochybňovala zastavenie konania o jej žalobe, ktorou sa domáhala súdneho preskúmania rozhodnutia žalovaného vo veci zaradenia jej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. Z. - O. do lesného územného celku Mestské lesy Bratislava. Žalobkyňa vyjadrila súhlas s tým, aby krajský súd konanie vo veci zastavil podľa § 104 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobkyňa sama v odvolaní niekoľkokrát zdôraznila, že sa odvoláva proti dôvodom uznesenia a krajskému súdu v podstate vytýkala, že do dôvodov uznesenia neuviedol údaje týkajúce sa žalobkyňou tvrdenej krádeže jej pozemku a okolností týkajúce sa konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní.

Podľa § 202 ods. 4 O.s.p. odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 218 ods. 1, písm. c/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom konania na krajskom súde bol súdny prieskum správneho rozhodnutia na základe správnej žaloby podanej podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. V správnom súdnictve súdy neriešia priebeh a výsledky konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní, ale preskúmavajú, či správne orgány svojimi rozhodnutiami nevybočili z medzí zákonnosti a či nimi nezasiahli alebo neobmedzili práva fyzickej alebo právnickej osoby v rozpore so zákonom. Krajský súd podľa názoru odvolacieho súdu konanie o žalobe žalobkyne správne zastavil (čo nespochybnila ani žalobkyňa) po tom, čo zistil, že na konanie podľa druhej hlavy piatej časti neboli splnené podmienky.

Keďže odvolanie žalobkyne smerovalo len proti dôvodom uznesenia súdu prvého stupňa a takéto odvolanie podľa ustanovenia § 202 ods. 4 O.s.p. nie je prípustné, Najvyšší súd musel odvolanie žalobkyne podľa § 218 ods. 1 písm. c/ odmietnuť.

Právo na náhradu trov konania analogicky podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. nemá žiaden z účastníkov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.